Súd:	Okresný súd Košice I
Spisová značka:	13C/68/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7110208995
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Blažena Szpyrcová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE1:2014:7110208995.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Blaženou Szpyrcovou v právnej veci navrhovateľa: Z. S., nar. XX.X.XXXX, bytom E., R. XX, zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom so sídlom Michalovce, Námestie osloboditeľov 10 proti odporcovi: Markíza - Slovakia, spol. s r.o., Bratislavská 1/a, Bratislava-Záhorská Bystrica, IČO: 31 444 873, zastúpeného Dedák & Partners, s.r.o., Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: 35 906 464 v konaní o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.000,- EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- EUR a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa XX.X.XXXX redaktor odporcu v televízia Markíza v relácii Paľba (Korisť z konkurzu 2) opísal podvodný konkurz spoločnosti Montáže, a.s., že častokrát na konkurzoch ryžujú mafiáni, špekulanti, lobisti, sudcovia, správcovia, skrátka len nie veritelia. Že tak to bolo aj v prípade konkurzu košických montáži, ku ktorému sa vracia M. E.. Podvodný konkurz spoločnosti Montáže, a.s. redaktor odporcu opísal a zverejnil prvýkrát v relácii Paľba v televízii Markíza (Korisť z konkurzu 1) dňa X.XX.XXXX. Napadnutá relácia je pokračovaním predchádzajúcej relácie Paľba.

1. V prvej relácii Paľba dňa X.XX.XXXX redaktor odporcu povedal, citujem:

Keď sa v médiách vyskytuje výraz „konkurzná mafia“, ľudia ani veľmi netušia čo si pod tým predstaviť. Pre nich je väčší problém zlodejíček v obchode, než anonymní hráči v pozadí nejakých konkurzov. Lenže v tom pozadí sa lopatami bohorovne prehadzujú desiatky miliónov. Na koho kontá, to si môžeme iba domyslieť. Posúďte sami, čo sa deje v pozadí nasledujúceho konkurzu.

„Tento pofidérny konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili, týka sa nás všetkých. Rozhodujúcim veriteľom v konkurze je štátna konsolidačná banka a má pohľadávku vo výške 65 miliónov korún a keďže je záložným veriteľom z predaného majetku, má peniaze inkasovať ako prvá, to bude príjem štátnej pokladnice“.

2. V druhej relácii Paľba dňa XX.X.XXXX odvysielanej v televízii Markíza redaktor odporcu M. E. povedal:

Pán X. chodil pre Montáže nielen na súdy, ale aj na políciu. Bol podať trestné oznámenie. Je presvedčený, že to súvisí s konkurzom.

A.. Z. X. v tejto relácii Paľba povedal:

Pán, ktorého som dovtedy nepoznal, pristúpil vlastne ku mne a vyhrážal sa mi zabitím v prípade, že nedám ruky preč od Montáži.

M. E., redaktor odporcu povedal:

X. tvrdí, že takto sa mu vyhrážal Z. S... Malo sa to udiať na Š. V. N. E.P., kde mu autom zablokoval cestu. Na záberoch z priemyselnej kamery naozaj vidieť kolónu áut. Vpredu stojí auto Z. S.., za ním auto X..

A.. Z. X. povedal:

Tým, že tento incident trval dosť dlho, vytvoril dlhšiu kolónu. A päsťou mi udieral do okna a vyrážal sa mi.

M. E., redaktor odporcu povedal:

Toto je on, hej?

A.. Z. X. povedal:

Áno.

Z. S.., navrhovateľ povedal:

No však ja som sa Vás pýtal, že čo ja mám s Montážami spoločné. Navrhovateľ tiež povedal, že so sestrou nerozpráva, ani sa jednou, ani s druhou.

M. E., redaktor odporcu povedal:

V spoločnosti Trade City, ktorá lacno získala stomiliónový majetok Montáži, sedí Z. X., sestra Z. S.. Navyše v spoločnosti Eurostone, na ktorú bol neskôr majetok z Montáži prevedený, nájdeme meno S. Š.. A to je bratranec Z. S..

Navrhovateľ Z. S.. ďalej povedal:

A Vy to máte podložené? Vy pracujete s informáciami, ktoré nie sú pravdivé. A čo je pán X.? Je to človek, ktorý je stopercentný, alebo ako?

A.. Z. X. povedal:

Tento atak nebol jediný. Opakovalo sa to ešte dvakrát, z toho druhýkrát som podal rovnako trestné oznámenie.

M. E., redaktor odporcu povedal:

Z. S.. X. obvinenia odmieta. Na polícii vypovedal, že iba prišiel k jeho autu a klopal mu na okno. Polícia obe trestné oznámenia postúpila obvodnému úradu na priestupkové konanie. Možný súvis Z. S.. s konkurzom Montáži nachádzame aj inde. Vo viacerých spoločnostiach figuruje spolu s A. N., synovcom predsedu Krajského súdu v Košiciach. Práve A. N. je podľa niektorých indícii za firmou Trade City, ktorá získala majetok Montáži.

Navrhovateľ predložil súdu aj prepis týchto relácii a nahrávku na CD nosiči z relácii Paľba zo dňa X.XX.XXXX a zo dňa XX.X.XXXX.

Zverejnením druhej relácie Paľba „Korisť z konkurzu 2“ na webovej stránke internetu www.markiza.sk boli 3 dni pred odvysielaním tejto relácie zverejnené reklamné šoty a fotografia redaktora odporcu M. E.. Bolo tam uvedené: „Konkurzy. Čo sme už o nich všetko počuli a písali. Ako na nich ryžujú mafiáni, špekulanti, lobisti, sudcovia, správcovia. Skrátka všetci, len nie veritelia. Potom zákon hovorí, že konkurz je tu v prvom rade pre veriteľov. Zákon hovorí, kde - čo, ale život je často o inom. Tak ako v prípade konkurzu košickej firmy Montáže, a.s.“.

V návrhu na začatie konania navrhovateľ poukázal na to, že v napadnutej relácii Paľba odvysielanej dňa XX.X.XXXX odporca uverejnil o osobe navrhovateľa množstvo nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov. Podľa navrhovateľa navrhovateľ sa nikdy nevyhrážal zabitím A.. Z. X.. Tiež nikdy menovanému nezablokoval cestu na Š. V. N. E. a nikdy mu päsťou neudieral do okna a nikdy sa mu nevyhrážal. Navrhovateľ nemá nič spoločné so spoločnosťou Montáže, a.s., ani s konkurzom, ktorý odporca opísal ako podvodný a že na tomto konkurze ryžujú mafiáni, špekulanti, lobisti, sudcovia, správcovia, skrátka len nie veritelia. Navrhovateľ tiež nepatrí medzi zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili na tomto konkurze. Tiež nie je pravdou, že navrhovateľ mal viac incidentov, resp. atakov s A.. X.. Navrhovateľ nemá nič spoločné ani s firmou Trade City, a.s., ktorá získala majetok Montáži, a.s. v konkurze. Navrhovateľ nie je akcionárom, ani konateľom spoločnosti Trade City, a.s., ani spoločnosti Montáže, a.s.

Vyhrážanie zabitím je podľa § 360 Trestného zákona kvalifikované ako trestný čin - nebezpečné vyhrážanie. Bezpochyby v čase, keď k vysielaniu došlo, nebolo preukázané právoplatným rozsudkom súdu, že navrhovateľ spáchal predmetnú trestnú činnosť a v tom spočíva podstata neoprávnenosti zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľa. Zo žiadneho trestného stíhania právoplatne neskončeného nevyplýva ako jeho dôsledok uverejnenie mena osoby trestne stíhanej. Navrhovateľ navyše nikdy ani nebol obvinený z trestného činu vyhrážania a nie to ešte odsúdený. V napadnutej relácii Paľba odvysielanej X.XX.XXXX odporca tiež uverejnil množstvo nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov. V tejto relácii redaktor odporcu hovorí, že ide o konkurznú mafiu a to podvodný konkurz. Ďalej že tento pofiderný konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili, ale sa týka nás všetkých. Z obsahu obidvoch relácii každý podľa navrhovateľa nadobudol dojem, že navrhovateľ patrí medzi konkurznú mafiu, čiže medzi zainteresovaných ľudí, ktorí sa na podvodnom konkurze mali ukážkovo nabaliť. Každý ďalej nadobudol dojem, že navrhovateľ je do podvodného konkurzu Montáži, a.s. zainteresovaný a z uvedeného dôvodu sa vyhrážal zabitím A.. Z. X., aby dal preč ruky od konkurzu Montáži, a.s., každý pozeral na navrhovateľa ako na mafiána. Zverejnené údaje o osobe navrhovateľa v napadnutých reláciách sú zjavne nepravdivé, v rozpore s objektívnou pravdou. Navrhovateľ sa takýchto konaní nikdy nedopustil. V prvej relácii Paľba odvysielanej X.XX.XXXX nebolo zverejnené meno a priezvisko navrhovateľa, no každý, kto sledoval druhú reláciu Paľba odvysielanú dňa XX.X.XXXX tak vedel, že aj v prvej relácii je reč o navrhovateľovi. V druhej relácii Paľba bolo opakovane zverejnené meno a iniciálky priezviska navrhovateľa Z. S... Bez jeho súhlasu bola zverejnená jeho podobizeň. Tiež bolo zverejnené, že Z. X. je sestrou navrhovateľa a tiež, že S. Š. je bratranec navrhovateľa Z. S.. Bez súhlasu navrhovateľa bol zverejnený jeho hlasový prejav. Na základe týchto informácií každý vedel, že reč je o navrhovateľovi, t.j. Z. S.. Nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje o osobe navrhovateľa boli zverejnené v TV Markíza, ktorej vysielateľom je odporca, čiže on nesie procesnú zodpovednosť za zverejnené výroky obrazom a zvukom. Zverejnením nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov o osobe navrhovateľa došlo k zásahu do jeho osobnostných práv. Tento spor na ochranu osobnosti začína a končí tým, že odporca zverejnil v napadnutých reláciách množstvo nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov o osobe navrhovateľa. K neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa došlo prostredníctvom médií, takže treba vždy vychádzať z toho, že to má širokú publicitu. Tento zásah bol spojený so znížením dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v spoločnosti, takýto zásah vždy zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Obidve relácie Paľba, tiež reklamné šoty, ktoré boli odvysielané v TV Markíza, boli podrobené verejnej mienke. TV Markíza pritom podľa navrhovateľa patrí medzi najsledovanejšiu mienkotvornú televíziu na Slovensku. Niektoré média si zverejňovaním takýchto škandalóznych relácií o ústavných činiteľoch a podnikateľoch, ktorých opíšu, že zneužili svoje postavenie, že participujú na podvodných konkurzoch a že sa ukážkovo nabalili, zabezpečujú vyššiu sledovať a tým dosahujú väčšie zisky. Podľa judikatúry súdov Európskeho súdneho dvora sú zvlášť nebezpečné také zásahy do osobnostných práv, ku ktorým došlo prostredníctvom médií.

Navrhovateľ svoj nárok opieral o článok 10 Listiny základných práv a slobôd, o úpravu obsiahnutú v Ústave Slovenskej republiky, ako aj v ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Neoprávnený zásah v osobnostnej sfére sa mal podľa navrhovateľa prejaviť tak, že navrhovateľ musel čeliť nepríjemným otázkam od rodinných príslušníkov, kolegov, priateľov, známych a susedov. Zažil a zažíva osobnú psychickú traumu a má nezhojenú ranu na duši. Veľká skupina ľudí na verejnosti, na ulici a na rôznych miestach na neho doslova ukazuje prstom, nahlas sa o ňom bavia, urážajú ho, ponižujú a to rôznymi výrokmi napr.
- aha, to je ten podnikateľ, ktorý je členom konkurznej mafie
- aha, to je ten podnikateľ, ktorý sa nabalil na pofidernom konkurze
- aha, to je ten mafián, ktorý sa vyhrážal zabitím jednému právnikovi
- aha, to je ten podnikateľ, ktorý nahanobil majetok z nečestných zdrojov.

Intenzita zásahu do osobnosti navrhovateľa bola výrazne navýšená aj tým, že navrhovateľ je podnikateľ a pozná ho celý východoslovenský kraj. Nenapraviteľný dopad neoprávneného zásahu pretrváva i naďalej, nakoľko žalované relácie Paľba sú permanentne k dispozícii verejnosti na webovej stránke internetu www.markiza.sk-archiv, kde sa k ním verejnosť môže kedykoľvek dostať.

V návrhu na začatie konania navrhovateľ ďalej uviedol, že on a jeho najbližšia rodina pociťovali a stále pociťujú permanentnú psychickú traumu umocnenú neustálym strachom, akým ďalším hanlivým a škandalóznym spôsobom bude meno a priezvisko navrhovateľa zasa mediálne prenasledované a pranierované. Navrhovateľ veľmi nepriaznivo psychický znášal neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv. Odvysielané relácie v TV Markíza vyvolali nervozitu, napätie a hádky s deťmi a inými príbuznými. Tieto dôsledky navrhovateľa značne znepokojovali a trápili a spôsobovali jeho vnútorný i psychický nepokoj, čo sa prejavovalo aktivovaním somatických zdravotných problémov v podobe nespavosti, zvýšeného krvného tlaku a umocneným stresom a následným enormným zvýšením hladiny cholesterolu. Medializácia osoby navrhovateľa v relácii Paľba spôsobila napokon na verejnosti negatívny a odporcom požadovaný následok. Na verejnosti a v podnikateľských kruhoch sa znížila prestíž, dôstojnosť a dôveryhodnosť navrhovateľa. Navrhovateľ sa ocitol v izolácii vo všetkých oblastiach života, či už verejného, pracovného alebo rodinného. Bolo pošpinené jeho meno, znížená česť a dôstojnosť v značnej miere. Zverejnením nepravdivých údajov v napadnutých reláciách došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti osoby navrhovateľa v značnej miere. Bolo pošpinené jeho meno, lebo bol opísaný ako mafián. Právo navrhovateľa na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. Závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti tohto ľudsky veľmi traumatického a žiadnymi prostriedkami neodčiniteľného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, najmä vysokú intenzitu (cez média), trvanie a rozsah nepriaznivých následkov, ako aj šírku ich pôsobenia. To by ako závažnú ujmu pociťoval spravidla každý, kto by bol v jeho situácii, pričom samotné morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia, by zásadne nepostačovalo. Preto je prisúdenie určitej finančnej čiastky, ako náhrada nemajetkovej ujmy podľa navrhovateľa bez najmenších pochybnosti oprávnené.

Navrhovateľ poukázal v žalobe, že k úspešnému uplatneniu práva na ochranu osobnosti postačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov. Aj napriek tomu navrhovateľ navrhol vypočuť svedkov, aby sa vyjadrili, s akými reakciami okolia sa stretli a ako vnímali napadnuté relácie Paľba. Odporca uverejnil o osobe navrhovateľa také údaje, ktoré súvisia s korupciou, ktorej sa mal dopustiť tak, že sa mal vyhrážať zabitím A.. Z. X., že je zainteresovaný do podvodného konkurzu Montáže, a.s., že zainteresované osoby na tomto konkurze ukážkovo nabalili atď. Odporca postavil navrhovateľa do negatívneho svetla vo všetkých oblastiach života verejného, pracovného i rodinného.

V konaní o ochranu osobnosti je potrebné postupovať tak, aby bola naplnená požiadavka primeranosti súdom priznaného zadosťučinenia. Pokiaľ sa morálna satisfakcia míňa s ohľadom na veľký časový odstup od zásahu do osobnostných práv účinkom, potom spravidla neostáva nič iné, ako vzniknutú nerovnováha kompenzovať zadosťučinením finančným. Navrhovateľ vyslovil názor, že výška požadovanej nemajetkovej ujmy je primeraná, lebo v jeho prípade došlo k oveľa závažnejšiemu zásahu do osobnostných práv než v prípadoch uvedených v žalobe.

Odporca vo svojom prvom písomnom vyjadrení zo dňa 16.9.2011 žiadal návrh zamietnuť, pretože mal za to, že odporca sa pri príprave oboch reportáže nedopustil konania, ktorým by zasiahol do zákonom chránených práv navrhovateľa. Poukázal na to, že navrhovateľom predložené dôkazy boli získané v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Prepis, ani obsah priloženého DVD

nosiča nie je autorizovaný a ani nijakým iným spôsobom odobrený vysielateľom predmetnej relácie, teda odporcom a už vôbec nebol poskytnutý spoločnosti Newton Média, s.r.o. na jej ďalšie šírenie. Preto odporca žiadal, aby súd prepisy relácii, ako aj ich zvukovoobrazové záznamy nevykonal, alebo predvolal členov štatutárnym orgánov spoločnosti Newton Media, s.r.o. Bratislava, aby objasnili, na základe čoho odpredali vyššie uvedené navrhovateľovi.

Vo svojom ďalšom písomnom vyjadrení podaného dňa 14.5.2014 odporca žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania. Poukázal na to, že je nepochybné, že v konkurze Montáže došlo opakovane k porušeniu zákona a takéto porušenie zákona konštatovali Generálna prokuratúra SR v mimoriadnom dovolaní zo dňa 14.8.2007, Ústavný súd SR v náleze z 12.5.2011, Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 10.12.2013. Na základe uvedených skutočnosti je zrejmé, že odporcova kritika priebehu daného konkurzu bola oprávnená, t.j. mala reálny základ. Odporca mal množstvo podkladov a dôkazov, ktoré ho oprávňovali kriticky sa vyjadrovať tak k priebehu konkurzu, ako aj k zainteresovaným osobám, vrátane navrhovateľa. Viaceré zákony v priebehu konkurzu boli reálne porušené a majetok bol odpredaný za minimálnu cenu, čím došlo k značnému poškodeniu veriteľov. Odporca poukázal aj na rozpory a nepravdivé informácie prezentované navrhovateľom v tomto konaní:
- Reportáž 1 sa navrhovateľa netýka. Časový odstup medzi dvoma reportážami bol viac ako 1,5 roka. Navrhovateľ je spomínaný len v reportáži 2, v reportáži 1 sa ani náznakom jeho osoba nespomína. Preto tak nemôže byť táto reportáž 1 spôsobilá zasiahnuť do žiadnych práv navrhovateľa, keďže sa ho netýka. Vzhľadom na značné dlhé plynutie času je tiež málo pravdepodobné, aby si ho diváci po odvysielaní druhej reportáže dňa XX.X.XXXX spojili s udalosťami opisovanými v reportáži dňa X.XX.XXXX.

Odporca ďalej poukázal na to, že navrhovateľ uvádza v žalobe, že nikdy nezablokoval A.. X. cestu na Š. V. N. E., neudieral mu do okna, ani sa mu nevyhrážal a preto predložil dôkazy, ktoré tieto tvrdenia spochybňujú a to uznesenie Obvodného odd. PZ Košice-Staré Mesto, ČVS: OPP-3617/SM-KE-2008 z 20.10.2008, uznesenie Obvodného odd. PZ Košice-Západ, ČVS: ORP-6/ZA-KE-2009 z 26.3.2009, obžaloba Okresnej prokuratúry Košice II č. 3Pv/146/10-32 z 10.12.2013.

Ďalej odporca predložil dôkazy o tom, že je nepravdivé tvrdenie navrhovateľa, že nemá nič spoločné s konkurzom Montáže, ani s firmou Trade City, a.s., ktorá získala majetok Montáži. Predložil súdu zápisnicu z valného zhromaždenia spoločnosti Trade City, a.s. z 29.1.2013, pri ktorom bol zvolený navrhovateľ za predsedu valného zhromaždenia. V roku 2003 bol navrhovateľ zakladateľom a 25 %-ným akcionárom spoločnosti Trade City, ktorým je aj doteraz. Tiež bol vymenovaný za správcu vkladov tejto spoločnosti.

Odporca vo svojom vyjadrení poukázal tiež na to, že tvrdenie navrhovateľa, že bola bez súhlasu zverejnená jeho podobizeň, sa nezakladá na pravde, pretože postava navrhovateľa bola znázornená len cez záber z priemyselnej kamery a z veľkej diaľky, čo vylučovalo jeho identifikáciu. Rozmazaný záber z diaľky postavy navrhovateľa nepredstavuje žiadny zásah do práv navrhovateľa. Na dôkaz predložil fotografie zo záznamu reportáže 2 z momentu, kedy bol snímaný navrhovateľ.

Ďalej odporca poukázal na neautentickosť nahrávok, resp. písomného prepisu reportáži, pretože sú nepresné a neúplné a vykazujú znaky úprav. Podľa odporcu mal súd skúmať, či medzi uverejnenými informáciami v reportážach, či už pravdivými alebo nepravdivými a údajným zásahom do osobnostných práv navrhovateľa existuje príčinná súvislosť a či tento zásah presiahol určitú prípustnú intenzitu v takej miere, ktorú v demokratickej spoločnosti už nie je možné tolerovať. Odporca má za to, že v prípade navrhovateľa neboli splnené zákonom požadované podmienky neoprávnenosti zásahu do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a teda oprávnenosť a odôvodnenosť zásahu do slobody prejavu vysielateľa programovej služby Markíza tak nie je preukázaná. Taktiež je zrejmé, že nedošlo k zásahu do práva navrhovateľa na podobizeň, ani práva na obrazový a zvukový záznam. Žiadna podobizeň, ani obrazový záznam navrhovateľa v reportážach neboli odvysielané a záznam telefonického rozhovoru bol legitímny na základe spravodajskej licencie odporcu podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ bol vopred informovaný, že telefonuje s redaktorom odporcu, t.j. s novinárom a bol si vedomý, že jeho vyjadrenie môže byť a aj bude s najväčšou pravdepodobnosťou medializované. Najpodstatnejšou skutočnosťou, ktorá spochybňuje navrhovateľovu žalobu je fakt, že v reportážach neodznelo jeho celé meno, ani nebola zobrazená jeho osoba. Akákoľvek možnosť identifikácie jeho osoby tretími subjektami je preto minimálna (okrem jeho blízkeho kruhu rodiny a známych). Údajný záber jeho auta nepredstavuje žiadnu relevantnú identifikačnú pomôcku, keďže EČV auta nebolo zobrazené.

Odporca ďalej poukázal na to, že Ústava SR v článku 26, ods. 2 priznáva každému právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idei a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Článok 26, ods. 4 ústavy zároveň upravuje možnosť obmedziť slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie. Prípadné obmedzenie však musí byť uložené na základe zákona a musí byť preukázané, že je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, ochranu bezpečnosti štátu, ochranu verejného poriadku alebo ochranu verejného zdravia a mravnosti. Zároveň obmedzenie musí byť striktne primerané k chránenému záujmu a nie je možné ho urobiť preventívne ani vo väčšej miere, ako je nevyhnutne potrebné.

Odporca ďalej poukázal na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý je súčasťou prameňov slovenského práva a poukázal na to, že ani tento dohovor nekreuje slobodu prejavu ako absolútne právo, ale v článku 10, ods. 2 taxatívne uvádza podmienky, za ktorých je možno toto právo obmedziť. Tieto obmedzenia je však potrebné vykladať reštriktívne, a nevyhnutnosť každého obmedzenia musí byť presvedčivo dokázaná.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na viaceré rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva a poukázal na to, že týmito rozsudkami je vymedzený ústavnoprávne, ako aj medzinárodnoprávny rámec ochrany slobody tlače a podmienok jej obmedzenia.

Čo sa týka kritických vyjadrení na účet navrhovateľa odporca mal za to, že ich zverejnením nedošlo k neoprávnenému zásahu do práv navrhovateľa. Odporca mal za to, že redaktor reportáže neprekročil hranice prípustnej kritiky, ale prirodzene vychádzal z dostupných informácií, ktoré si o prípade starostlivo zozbieral a preveril.

Odporca ďalej žiadal, aby súd zamietol priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľa, pretože bol presvedčený, že neexistujú dôvody na priznanie takejto relutárnej satisfakcie. Ak by však aj tieto dôvody hypoteticky existovali, výšku navrhovateľom uplatňovanej finančnej satisfakcie považoval odporca za mimoriadne prehnanú a ničím neodôvodnenú.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ predložil súdu prepis prvej relácie odvysielanej TV Markízou v relácii Paľba Korisť z konkurzu dňa X.XX.XXXX. Rovnako predložil aj prepis druhej relácie Korisť t konkurzu 2 odvysielanej v relácii Paľba na TV Markíza dňa XX.X.XXXX. Zároveň súdu predložil CD nosiče, ktorými preukazoval odvysielanie týchto relácií.

Z obidvoch relácii, ktoré boli prehraté aj na pojednávaní, bolo zistené, že v prvej relácii sa zhoduje prepis, ktorý poskytla navrhovateľovi spoločnosť Newton Media s odvysielanou reláciou, avšak pri prepise druhej relácii na CD nosiči sa nenachádza odsek uvedený v žalobe, a to na strane 3 žaloby, kde sa uvádza: „A.. Z. X. povedal: Tento atak nebol jediný. Opakovalo sa to ešte dvakrát, ...“ pričom ďalej nenasledujú v relácii slová.“ ... z toho druhýkrát som podal rovnako trestné oznámenie. M. E., redaktor odporcu povedal: Z. S.. X. obvinenia odmieta. Na polícii vypovedal, že iba prišiel k jeho autu a klopal mu na okno. Polícia obe trestné oznámenia postúpila obvodnému úradu na priestupkové konanie. Možný súvis Z. S.. s konkurzom Montáži nachádzame aj inde. Vo viacerých spoločnostiach figuruje spolu s A. N., synovcom predsedu Krajského súdu v Košiciach. Práve A. N. je podľa niektorých indícii za firmou Trade City, ktorá získala majetok Montáži“. Ostatné tvrdenia uvedené v žalobe navrhovateľom boli odvysielané v oboch reláciách, ktorých kópiu predložil.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že videl obe relácie Paľby, ktoré boli vysielané X.XX.XXXX i XX.X.XXXX. V týchto reláciách bol opísaný postup konkurznej mafie, ako okráda veriteľov. V druhej relácii videl, že je písané aj o ňom, pričom v jednej zo spoločnosti, o ktorých sa hovorilo, v jej dozorných radách pracuje jeho sestra Z. X., rod. S.. Redaktor relácie hovoril, že mafia pritvrdila, že na základe priemyselnej kamery je zobrazené, že mal napadnúť A.. X.G., že sa mu mal vyhrážať a že v dôsledku toho vznikla kolóna áut. Bola zverejnená dokonca aj snímka jeho osoby, a preto každému bolo jasné, že sa jedná o neho. Takisto v tejto relácii bolo zverejnené aj jeho auto Porsche Carerra kabriolet, pričom každý v Košiciach vedel, že takéto auto vlastní len on sám. Dokonca bolo spomínané aj jeho meno „Z.

S..“. Bola spomínaná aj jeho sestra, teda všetci vedeli, že sa jedná o jeho osobu. Poukázal na to, že má veľký okruh známych, pretože je súkromným podnikateľom, pričom na ďalší deň sa stretol pri káve so svojim priateľmi a títo mu povedali „že je mafián a že sa nabalil na ich úkor“. Čo sa týka rodinnej oblasti, prestali s ním komunikovať syn i dcéra. Dokonca sa stalo, že redaktor Markízy M. E. sa chcel s ním rozprávať o otázkach konkurzu a omylom rozprával s jeho synom, ktorý mu o tom rozprával a bol veľmi nešťastný, že sa v televízii opisuje a rozoberá jeho osoba. Preto sa aj stalo, že syn, ktorý bol dovtedy u neho zamestnaný, v dôsledku relácie odišiel z jeho firmy. Kamaráti v oblasti podnikania s druhotnými surovinami sa na neho pozerali ako na človeka, ktorý robí nekalé praktiky. Mali výhrady k jeho osobe a poukazovali na to, že ich obtiahol o peniaze, že sa nabalil.

Navrhovateľ poukázal vo svojej výpovedi na to, že je skutočne pravdou, že rozprával telefonicky s redaktorom Markízy M. E., vyjadroval sa k otázkam, ktoré mu on dával a zároveň mu uviedol, že si nepraje, aby tieto jeho vyjadrenia boli akýmkoľvek spôsobom publikované.

Navrhovateľ poukázal na to, že aj keď redaktor TV Markíza M. E. použil niektoré veci z ich spoločného rozhovoru, použil z týchto jeho vyjadrení len určitý výťah, teda určitý výstrih z jeho vyjadrení.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že čo sa týka konfliktu s A.. X., k tomuto konfliktu došlo tak, že išiel so svojim autom Porsche Carerra po Š. V. N. E., ktorá je jednosmerná. Prechádzal veľmi pomaly, pretože jeho auto má nízky podvozok a preto sa snažil vyhnúť prípadným nerovnostiam. Za ním išlo nejaké auto, ktoré na neho silno trúbilo, pričom šofér tohto auta na neho ukazoval nevhodným spôsobom, či mu „šibe“. Preto on zastavil svoje auto a spýtal sa tohto vodiča, čo to má znamenať. Osobu vodiča v druhom vozidle nepoznal. Vedel však, že táto osoba išla na políciu, kde bol aj on následne vypočutý, ale žiadne trestné ani priestupkové konanie voči nemu nebolo vedené.

V konaní boli vypočutí svedkovia, ktorých navrhol vypočuť navrhovateľ a to M. C., Z. S., B. S., Z. S. Z.., S. Š., F. K., Š. Z., B. C. a ďalej svedkovia, ktorých navrhol vypočuť odporca a to D. E., M. E. a A.. Z. X.Č..

Z výpovede svedka M. C., súkromného podnikateľa, súd zistil, že navrhovateľa poznal ako obchodného partnera. Osobne videl obe relácie Paľby Korisť z konkurzu, ktoré boli vysielané v TV Markíza. Po odvysielaní týchto relácii si vytvoril názor, že pravdepodobne aj navrhovateľ patrí ku konkurznej mafii a preto veľmi obmedzil obchodnú spoluprácu s navrhovateľom a to až o 95 %. Mal strach, aby sa niečo nestalo, pretože obchoduje v oblasti, kde išlo o veľké peniaze, obchoduje so šrotom a farebnými kovmi. Rodinne sa s navrhovateľom nestretával. Podľa tohto svedka navrhovateľ bol pred odvysielaním relácie známa osobnosť v košickom a prešovskom kraji, bol to silný partner v obchodovaní a spoľahlivý partner. Po zverejnení oboch relácii začali opatrnejšie ostatní spolupracovať s navrhovateľom, každý znížil objem dodávok obchodu s navrhovateľom.

Svedok Z. S., brat navrhovateľa, potvrdil, že obe relácie, ktoré boli vysielané v TV Markíza a ktoré sú predmetom tohto konania, sa týkali navrhovateľa, bola tam spomenutá aj sestra Z. X. a bratranec S. Š.. Po odvysielaní týchto relácií, kde sa hovorilo o mafiánskych praktikách pri konkurzoch, to na navrhovateľa vrhlo tieň, odťahovala sa od neho celá rodina. Bol prekvapený, žeby mal brat, teda navrhovateľ spolupracovať s nejakou mafiou, alebo že je v nejakej konkurznej mafii. Po uverejnení oboch relácii sa od navrhovateľa začali odťahovať obchodní partneri a prestali s ním spolupracovať. Jeho aj navrhovateľa vyselektovali z obchodu, pretože pri obchodoch sa partneri preverujú a báli sa obchodovať s navrhovateľom. Po uverejnení relácii ochladli vzťahy v rodine, pretože ľudia sú vzťahovační, pričom oslavy v rodine sa uskutočňovali buď mimo navrhovateľa alebo sa vôbec nespájali s navrhovateľom ako rodina.

Svedkyňa B. S., dcéra navrhovateľa, poukázala na to, že v druhej relácii sa spomínalo meno jej otca, teda navrhovateľa, bol tam zvukový záznam, z ktorého spoznala, že ide o jeho hlas, jeho podobizeň tam nebola, ale bola spomínaná aj sestra navrhovateľa. Obe relácie vnímala veľmi negatívne, ostala som veľmi zarazená, pretože navrhovateľ ako podnikateľ mal veľmi dobré meno v obchodných kruhoch. Začala dostávať rôzne SMS správy od známych, ktorí jej oznamovali, že netušili, akého má slávneho otca, robili narážky na jej postavenie, že dostala peniaze od otca, ktorý ich získal takýmto spôsobom, akým bol opisovaný v reláciách. Obe relácie ju negatívne poznačili, začala sa obmedzene stretávať s navrhovateľom a to aj len v súkromí, nie na verejnosti a to 2-krát do roka. Po odvysielaní oboch relácii

sa spochybnila jej dôvera k navrhovateľovi, pretože predpokladala, že relácia, ktorá bola zverejnená, je pravdivá a že je sú podložené nejakými dôkazmi tvrdenia, ktoré odzneli v týchto reláciách.

V konaní bol ďalej vypočutý ako svedok Z. S. Z.., syn navrhovateľa. Menovaný svedok uviedol, že spoznal hlas otca, ktorý bol uverejnený v druhej relácii a bolo spomínané aj meno jeho otca. Po uverejnení oboch relácii začal mať pochybnosti o navrhovateľovi, či nie je náhodou fakt členom nejakej konkurznej mafie. V uvedených reláciách boli spomínaní otcova sestra, i jeho bratranec a takisto bolo spomínané, že navrhovateľ sa mal vyhrážať nejakému pánovi. Medzi ním a navrhovateľom začali kvôli obom reláciám hádky, vyhrotilo sa to až tým, že odišiel z firmy navrhovateľa, kde predtým pracoval. Pred uverejnením relácie sa stretávali dennodenne s otcom, boli v dennodennom kontakte, po reláciách sa to obmedzilo, dostával rôzne ironické poznámky od známych, preto viac komunikoval so svojim strýkom ako s navrhovateľom. Menovaný svedok poukázal, že vznikali nedorozumenia, pričom navrhovateľ ho ubezpečoval, že tieto informácie sú nepravdivé.

Vypočutý svedok S. Š. je bratrancom navrhovateľa. Menovaný svedok potvrdil, že videl obe relácie, ako aj upútavky v TV Markíza ohľadom oboch relácii Korisť z konkurzu. Videl, že v druhej relácii je motorové vozidlo modré Porsche, počul aj hlas navrhovateľa a preto som si tieto obe relácie pozrel. Po odvysielaní oboch relácii mal z relácii veľmi nepríjemný dojem, pretože bol znázornený aj výpis z obchodného registra na spoločnosť Eurostone s.r.o. Michalovce, kde on je jediným konateľom a spoločníkom. V druhej relácii sa spomínalo meno navrhovateľa, bolo znázornené aj jeho auto a bolo veľmi zrejmé, že ide o osobu navrhovateľa. Už z názvu, ktoré boli v reláciách konkurzná mafia mal hrôzostrašný dojem a po reláciách skoro úplne prerušil kontakt s navrhovateľom, konali sa len nevyhnutné stretnutia, pretože nechcel byť zaťahovaný do týchto skutočnosti. Úplne zminimalizoval obchod s navrhovateľom, keďže sa o tomto hovorilo všade, aj v Michalovciach, keďže sídlo jeho firmy je na adrese v Michalovciach. Menovaný svedok uviedol, že navrhovateľ mal spor s nejakým človekom a ďalej sa v týchto reláciách hovorilo, že navrhovateľ mal získať majetok značnej hodnoty za pár korún. Svedok poukázal na to, že pred uverejneným relácií mal navrhovateľ veľmi dobrú povesť, poznal ho skoro každý druhý človek a to najmä z jeho obchodnej činnosti, pričom po uverejnení relácii získal tzv. nálepku, ktorú veľmi ťažko z neho niekto zmyje, pretože sa dá povedať, že túto reláciu videli viacerí ľudia, s ktorými navrhovateľ obchodoval. Po zverejnení oboch relácii si vytvoril taký názor, že každý by tomu veril, keďže išlo o veci uvedené v televízii a začal mať pochybnosti o osobe navrhovateľa.

Svedok F. K., súkromný podnikateľ, uviedol, že v druhej relácii bolo zverejnené auto, ktoré patrí navrhovateľovi, uvádzali sa skratky, z ktorých identifikoval, že ide o navrhovateľa a to Z. S.., počul aj hlas navrhovateľa, z uvedeného dôvodu vedel, že sa jedná o navrhovateľa. V tejto relácii sa hovorilo o tom, že navrhovateľ je mafián v rôznych mafiách a že sa niekomu osobne vyhrážal. Navrhovateľa poznal predtým dlhšie a po týchto reláciách mal veľmi zlé pocity. Pred uverejnením relácii bol navrhovateľ jeho obchodným partnerom a o navrhovateľovi bolo známe, že bol seriózny, plnil si záväzky a nebol pri obchodovaní s ním žiaden problém. Po uverejnení relácii sa mnohí podnikatelia od neho odtiahli, pretože sa o ňom šírili rôzne informácie a relácie robili negatívne meno navrhovateľovi.

Svedok Š. Z., súkromný podnikateľ, poukázal na to, že s navrhovateľom istý čas mali rovnakú kanceláriu ako podnikatelia v Košiciach. V druhej reportáži uverejnenej v relácii Paľba spoznal auto, že patrí navrhovateľovi, spoznal jeho hlas, boli tam aj iniciály mena navrhovateľa. Podľa svedka sa v týchto reláciách spomínalo o nejakej mafii a bolo spomínané, že navrhovateľ je súčasťou nejakej konkurznej mafie. Z uvedených relácií nadobudol veľmi zlý dojem, zľakol sa, že v súvislosti s tým, že sa pozná s navrhovateľom, bude musieť chodiť po súdoch alebo dávať nejaké vyjadrenia. Mal obavy stretávať sa s navrhovateľom, tak obmedzil a neskôr aj úplne skončil obchodovanie s navrhovateľom. Menovaný svedok poukázal na to, že pred odvysielaním týchto relácii bol navrhovateľ spoľahlivým obchodným partnerom. Na čom sa dohodli, to navrhovateľ aj splnil. Po uverejnení oboch relácii sa kredit navrhovateľa medzi podnikateľmi zhoršil, boli obavy zo strany podnikateľov, aby sa s ním kontaktovali a obchodovali. V dôsledku diskreditácie navrhovateľa v TV Markíza objem obchodu medzi ním a navrhovateľom klesol asi na 10 %.

Svedok B. C. uviedol, že pozná navrhovateľa ako obchodného partnera. Videl len druhú reláciu, pretože boli upútavky v TV Markíza pred jej odvysielaním. Spoznal auto navrhovateľa, v relácii boli spomínané iniciály mena navrhovateľa, takisto bola spomenutá jeho sestra. V relácii sa hovorilo, že v konkurznom podvode je zapletený aj navrhovateľ, že je súčasťou nejakej konkurznej mafie a že mal

napadnúť navrhovateľ nejakého právnika. Z uvedeného mal dojem, že navrhovateľa spájali s mafiou. Po odvysielaní relácii sa navrhovateľ stiahol do úzadia, nechodil na spoločné posedenia, ktoré sa predtým konali medzi nimi ako obchodnými partnermi. Po uverejnení oboch relácii sa hovorili medzi jeho priateľmi, že navrhovateľ je nespoľahlivý, podozrivý, že ho vyšetrujú, prešetrujú a mali preto strach obchodovať aj s navrhovateľom.

V konaní vypočutý svedok D. E. uviedol, že bol priamym nadriadeným reportéra M. E., ktorý vyhotovil obe relácie, ktoré sú predmetom tohto konania. Poukázal na to, že v danom prípade nešlo o spravodajské relácie, ale o publicistiku, pretože spravodajstvo si nemôže dovoliť okomentovať udalosti, pričom publicistika môže okomentovať udalosti, nesmie však viniť jednotlivé osoby, pokiaľ neboli právoplatne odsúdené pre nejaký trestný čin. Vety, ktoré použil v relácii, išlo vlastne o zhodnotenie toho, ako prebiehajú v poslednom čase konkurzy na Slovensku, že mnohé nie sú zákonné a poukazovali na to, že aj pri konkurze Montáži, a.s. niečo nebolo v poriadku vzhľadom na enormný rozdiel v cene, za ktorú sa Montáže predávali a za ktorú ich nový majiteľ kúpil. Svedok uviedol, že pri každom obvinení dostal navrhovateľ možnosť vyjadrenia sa, pričom meno navrhovateľa nespomenuli v relácii, neukázali ani jeho tvár. Ani jedenkrát podľa neho M. E. nekomentoval, že Montáže spáchali trestný čin, len sa pýtal, ako je to možné, že došlo k predaju majetku za takú cenu, ako bolo uvedené v tejto relácii. V relácii bolo uvedené meno navrhovateľa len Z. S.., pričom divák nemal šancu zistiť kto to je. Svedok poukázal na to, že spravodajstvo rozoberá aktuálnu udalosť po faktickej stránke, pričom publicistika rozoberá udalosť rozšírene, na väčšej plochy, pričom sa snaží redaktor dostať na koreň veci. Redaktor zisťuje pravdivosť údajov, zisťujú páchateľa, teda konkrétne osoby, avšak nie je možné obviňovať konkrétne osoby z nejakého skutku, pokiaľ nie sú právoplatne odsúdené. V danom prípade v oboch reláciách bola dodržaná 100 % profesionalita redaktora M. E..

Z výpovede svedka M. E. súd zistil, že v spoločnosti TV Markíza pracoval od roku 1999 do roku 2011 ako redaktor, moderátor publicistiky. Mal podnet od A.. X., ktorý bol neúspešným uchádzačom v konkurze o predaj majetku Montáži, a.s. v Košiciach a na základe informácií a dokumentov, ktoré mal od neho, ale ktoré si zaobstaral aj sám, ponúkol šéfredaktorovi D. E. a tento súhlasil, aby vyhotovil obe relácie. Podstatou týchto relácii bolo to, že prebehol konkurz, ktorý vykazuje znaky, že neprebehol v duchu zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorého cieľom bolo uspokojiť veriteľov, pričom najväčším veriteľom bolo v danom prípade konkurzu Montáži konsolidačná banka a jej príjem išiel do štátneho rozpočtu. Nešlo o komunikáciu 2 súkromných firiem. Prvá relácia riešila predaj majetku, kde bolo podozrenie, že bola niekoľkonásobne vyššia ponuka, ktorú správkyňa i sudkyňa mohli akceptovať, mohli vyhlásiť 2. kolo predaja majetku Montáži, a.s., pričom vysvetlenie právneho zástupcu správkyne KP A.. S. bolo nedostatočné a postup počas konkurzu. V druhej relácii sa zaoberal pokračovaním prvej relácie, pretože je bežné vracať sa k téme, ktorá už raz bol odvysielaná. Generálna prokuratúra SR poukázala na to, že druhá ponuka v konkurze mohla byť akceptovaná, napriek tomu sa Najvyšší súd SR tým nezaoberal a mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora odmietol. V druhej časti reportáže M.. X. registroval ataky voči svojej osobe a za to, že bol aktívny pri tomto konkurze a snažil sa zvrátiť konkurz Montáži. Dal mu záznam z priemyselnej kamery a oznámil mu, že podal aj trestné oznámenie na políciu a poukazoval na súvis medzi navrhovateľom a konkurzným majetkom. Reportáž hovorila o možných súvislostiach, preto dal priestor aj navrhovateľovi, nepomenoval ho v relácii plným menom, postupoval tak, ako je bežné pri objektívnej žurnalistike. Menovaný svedok poukázal na to, že nebolo rozhodujúce, či mal súhlas od navrhovateľa na zverejnenie telefonického rozhovoru medzi ním a navrhovateľom. Predstavil sa navrhovateľovi a oznámil mu, čo bude predmetom ich komunikácie. Navrhovateľ mu nikdy nepovedal, že nesmie zverejniť tento rozhovor.

V konaní bol vypočutý aj svedok A.. Z. X., ktorý je konateľom a spoločníkom spoločnosti Košická správcovská, s.r.o. Košice, ktorá mala záujem o kúpu majetku Montáži, a.s. Ide o areál v Košiciach na ul. Štúrovej a dal ponuku správkyni KP vo výške 40 miliónov. Ako víťaznú ponuku však sudkyňa Krajského súdu v Košiciach vyhodnotila ponuku spoločnosti Trade City, ktorá ponúkla za tento areál sumu 10 miliónov. Poukázal na to, že zo strany brata navrhovateľa Z. S.Č. došlo k vyhrážaniu voči jeho osobe v súvislosti s konkurzom Montáži, preto on podal viaceré trestné oznámenia na príslušné OO PZ v Košiciach. Tieto podnety boli buď zamietnuté alebo boli dané na priestupkové konanie. Poukázal na to, že aj navrhovateľ sa mu vyhrážal po odvysielaní oboch relácii, pľuval na neho, fyzicky ho nenapádal, preto podal na navrhovateľa niekoľko trestných oznámení, pričom bola na navrhovateľa podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Košice II. Navrhovateľ sa mu niekoľkokrát vyhrážal zabitím, nadával mu. K prvému kontaktu s navrhovateľom došlo v E. H. V.. Š., kde mal sídlo

svojej spoločnosti. Stalo sa, že pred ním išiel na motorovom vozidle Porsche Carrera navrhovateľ, ktorý blokoval plynulý prechod ulicou Š., keď navrhovateľ vystúpil zo svojho auta, prikročil k jeho autu, začal mu búchať na sklo, chcel otvoriť jeho dvere, avšak to sa mu nepodarilo a slovne sa mu vyhrážal, že ho zabije, že má dať ruky preč od Montáži. Preto následne odišiel na OO PZ v Košiciach na ul. Pribinovu podať na navrhovateľa trestné oznámenie. Toto jeho podanie bolo postúpené z polície na Obvodný úrad v Košiciach na priestupkové konanie, ktoré však bolo zastavené. Svedok potvrdil, že pri skutku na ul. Š. N. E., kde malo dôjsť k vzájomnému ataku medzi ním a navrhovateľom, sa nenachádzal žiadny svedok, existoval len kamerový záznam. Podľa svedka konkurz úpadcu Montáže, a.s. bol neštandardný a nezákonný, preto zvolil kroky právnej ochrany.

Z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sa, vložka č. 1274/V súd zistil, že pod obchodný menom je zapísaná obchodná spoločnosť TRADE City a.s. so sídlom Trebišov, Čsl. Armády 1117, IČO: 36 575 101, pričom do obchodného registra bola zapísaná 16.12.2003. Podľa tohto výpisu štatutárnym orgánom je predstavenstvo, ktorého predsedom je Z. X. a členom je P.. M. U..

Z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sa, vložka č. 528/V súd zistil, že v obchodnom registri je zapísaná obchodná spoločnosť MONTÁŽE, a.s. so sídlom Košice, Štúrova 44, IČO: 31 698 298, pričom do obchodného registra bola zapísaná 2.11.1994. Štatutárnym orgánom je predstavenstvo, ktorého predsedom je P.. P. T., podpredseda A. M. a člen P.. M. S.. Z uvedeného výpisu z obchodného registra súd zistil, že štatutárnym orgánom a ani v dozornej rade nikdy nebol zapísaný navrhovateľ.

Z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sro, vložka č. 10862/V súd zistil, že pod obchodný menom K. P. KOV, s.r.o. je zapísaná obchodná spoločnosť so sídlom Košice, Timonova 17, IČO: 36 190 128, dňom zápisu do obchodného registra je deň 19.3.1999. Spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je navrhovateľ a jeho brat Z. S..

Ďalej z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sro, vložka č. 12433/V súd zistil, že v tomto registri je pod obchodným menom PEMI TRADE, s.r.o. zapísaná obchodná spoločnosť so sídlom Košice, Timonova 17, IČO: 36 206 261, dňom zápisu do obchodného registra je deň 26.4.2001, pričom spoločníkmi a konateľmi sú navrhovateľ a jeho brat Z. S..

Z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sro, vložka č. 15347/V súd zistil, že pod obchodným menom D. S. TRADE s.r.o. je zapísaná obchodná spoločnosť so sídlom Košice, Timonova 17, IČO: 36 583 529, dňom zápisu do obchodného registra je deň 27.8.2004, pričom spoločníkmi a konateľmi tejto spoločnosti sú navrhovateľ a jeho brat Z. S..

Z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sro, vložka č. 31343/V súd zistil, že pod obchodným menom PEMAGRO, s.r.o. je zapísaná obchodná spoločnosť so sídlom Košice, Timonova 17, IČO: 46 970 266, ktorej spoločníkom a konateľom je navrhovateľ a jeho brat Z. S., pričom deň zápisu tejto spoločnosti do obchodného registra je deň 1.1.2013.

Z oznámenia spoločnosti Newton Media spol. s r.o. zo dňa 28.8.2013 bolo súdu preukázané, že spoločnosť Newton Media spol. s r.o., pôsobiaca na Slovensku viac ako 10 rokov, sa zaoberá monitorovaním médií, súčasťou ktorého je aj službu doslovného prepisu vybraných relácii z voľne šíreného rozhlasového a televízneho spravodajstva.

Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení o znížení objemu zákaziek predložil súdu fakturáciu odberateľov za rok 2008 medzi obchodnou spoločnosťou Kovmix s.r.o., ktorej konateľom je M. C. a obchodnou spoločnosťou DS Trade s.r.o., ktorej konateľom je navrhovateľ. Z tejto fakturácie je zrejmé, že obrat obchodnej spolupráce medzi navrhovateľom a svedkom M. C. za rok 2008 bol vo výške 1.260.138,60 Sk, pričom obrat v roku 2009 bol už len vo výške 112.927,311 Sk, t.j. 3.748,50 EUR.

Ďalej navrhovateľ predložil súdu fakturáciu medzi obchodnou spoločnosťou SH-Trade a obchodnou spoločnosťou DS Trade s.r.o., pričom svedok Štefan Molnár bol zamestnancom spoločnosti SH-Trade s.r.o. a mal na starosti uzatváranie obchodov medzi touto spoločnosťou a spoločnosťou DS Trade s.r.o., kde je navrhovateľ spoločníkom a konateľom. Z tejto fakturácie je zrejmé, že obrat obchodnej spolupráce

medzi navrhovateľom a svedkom Š. Z. bol za rok 2008 8.664.737,50 Sk, za rok 2009 bol vo výške 1.145.506,20 Sk, t.j. 38.023,84 EUR.

Navrhovateľ predložil súdu aj pracovnú zmluvu, ktorú uzavrela spoločnosť D.S. Trade s.r.o., Popradská 68, Košice ako zamestnávateľ s Z.Á. S. Z.. dňa 30.6.2006 a dohodu o skončení pracovného pomeru medzi oboma účastníkmi tejto pracovnej zmluvy zo dňa 11.12.2009, ktorou bolo preukázané to, že syn navrhovateľa u neho ukončil pracovný pomer týmto dňom.

Z úplného znenia zakladateľskej zmluvy spoločnosti Trade City, a.s. Trebišov súd zistil, že akcionármi tejto spoločnosti sú Z. D.Š., navrhovateľ Z. S., Z. S. a A. N.. Obchodná spoločnosť je založená na dobu neurčitú a jej sídlo je v Trebišove na ul. Čsl. armády č. 1117. Podľa bodu 8 zakladateľmi spoločnosti sú Z. D., Z. S., Z. S. a A. N., pričom správcom vkladu podľa § 60 Obchodného zákonníka je zakladateľ Z. S. (navrhovateľ). Zakladateľská zmluva bola podpísaná v Trebišove dňa 27.8.2007.

Odporca na dôkaz toho, že navrhovateľ je naďalej akcionárom spoločnosti TRADE City, a.s. Trebišov predložil notársku zápisnicu N 48/2013, N 2993/2013, NCRIs 3078/2013, napísaná notárom JUDr. Ladislavom Lehňom dňa 29.1.2013, ktorý osvedčoval priebeh riadneho valného zhromaždenia spoločnosti TRADE City, a.s., pričom na zasadnutí riadneho valného zhromaždenia došlo k rozhodnutiu o znížení základného imania a o zmene stanov tejto spoločnosti. Predsedajúcim bol Z. S. (navrhovateľ), ktorý viedol toto riadne valné zhromaždenie.

Z pripojeného spisu Obvodného odd. PZ Košice-Staré Mesto č. ČVS:ORP-P-668/OPP-SM-2009 Ber, a to zo zápisnice o výsluchu svedka A.. Z. X., súd zistil, že dňa 7.8.2008 podal trestné oznámenie na navrhovateľa, ktorý sa mu mal 7.8.2008 v čase okolo 16.30 hod. až 16.45 hod. na ul. Š. N. E. po tom, ako vystúpil zo svojho vozidla zn. Porsche modrej farby, EČV: E. XXX a následne pristúpil k jeho vozidlu Audi A6 Olroud, v ktorom v tom čase sedel sám, vyhrážať zabitím. Menovaný svedok v tejto zápisnici uviedol, že navrhovateľ pristúpil k jeho vozidlu a prvé čo chcel, sa snažil otvoriť vodičove dvere na vozidle, ona mal však vozidlo uzavreté. Ako sa mu nedarilo otvoriť dvere, tak navrhovateľ mu niekoľkokrát veľmi veľkou intenzitou svojou päsťou niekoľkokrát udrel do sklenenej výplatne vodičových dverí. Navrhovateľ pristúpil k jeho vozidlu, nestále mu nadával, opakovane sa mu vyhrážal zabitím, hlavne slovami ... keď sa neprestaneš zaujímať o Montáže, tak Ťa zabijem ... . Celý tento incident trval asi 60 sekúnd. Z uvedeného dôvodu on zavolal na číslo 158 a po ohlásení tohto incidentu zo svojim vozidlom išiel na Obvodné odd. PZ na ul. Pribinovu, aby nahlásil túto udalosť.

Z vyššie citovaného vyšetrovacieho spisu súd zistil, že navrhovateľ bol vypočutý ako svedok ohľadom tejto udalosti, pričom vypovedal odlišne od svedka A.. Z. X. a uviedol, že dňa 7.8.2008 v poobedňajších hodinách prechádzal Š. V.. N. E. autom Porsche. Vzhľadom na to, že na ulici boli na tesno zaparkované autá a z pravej strany mal obrubník, pomaly prechádzal týmto úsekom. Vtedy za ním išlo neznáme auto, ktorého šofér začal trúbiť. Tento mu nemravne ukazoval a kýval mu, že je blázon. Po pár metroch preto zastavil, vystúpil z auta a vodič, ktorého spoznal, sa mu mal vysmievať. Nato mu mal povedať, keď to čo si ukazoval a chceš robiť, tak vystúp z auta a sa porozprávajme. On nato začal telefonovať, auto neotvoril a povedal, že jeho ľudia mu ešte ukážu. Potom sadol do auta, prešiel cez ulicu N. H. E. a popri právnickej fakulte pustil auto predmetného vodiča dopredu pred seba a išiel kľudne za ním. Keďže išiel domov na R. V. a on išiel pred ním, robil mu naschvál, išiel pred ním pomaly a nechcel ho postiť. Už si nepamätá, ale asi zakričal na neho alebo aj vystúpil a povedal mu, aby mu uvoľnil cestu.

Uznesením ČVS: OPP-3617/SM-KE-2008 zo dňa 22.8.2008 Obvodné odd. PZ Košice-Staré Mesto začalo trestné stíhanie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pretože doposiaľ nezistený páchateľ v presne nezistenom čase od 16.30 hod. do 16.45 hod. dňa 7.8.2008 v E. H. V.. Š. smerom na ul. N. po tom, ako na ceste vozidlom zn. Porsche modrej farby s presne nezisteným košickým evidenčným číslom zablokoval vozidlo zn. Auto A6, v ktorom v tom čase sedel Z. X., pristúpil k uvedenému vozidlu a začal búchať po vozidle a päsťou viackrát buchol po ľavom prednom okne, pričom nadával a vyhrážal sa Z. X., že ho zabije, keď sa neprestane zaujímať o Montáže, čím takto vyhrážkami vzbudil u Z. X. obavu o svoj život. Trestné stíhanie bolo začaté na základe trestného oznámenia Z. X..

Uznesením Obvodného odd. PZ Košice-Staré Mesto zo dňa 20.10.2008 bol táto trestná vec postúpená odboru všeobecnej vnútornej správy Obvodného úradu v Košiciach na ul. Komenského č. 52 na

prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol iný príslušný orgán prejednať ako priestupok. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2008.

Obvodný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy vrátil predmetnú vec na objasnenie Obvodnému odd. PZ Košice-Staré Mesto dňa 23.7.2009.

Z citovaného pripojeného spisu súd zistil, že dňa 7.8.2010 Obvodné odd. PZ Košice-Staré Mesto odložilo predmetnú vec týkajúcu sa konania majúceho znak priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko túto vec nebolo možné prejednať s poukázaním na § 20 zákona č. 372/1990 Zb. priestupkoch vzhľadom k tomu, že od jeho spáchania uplynula doba 2 rokov. V odôvodnení tohto záznamu sa uvádza, že k veci bol vypočutý Z. S. (navrhovateľ), ktorý sa nestotožnil s oznámením oznamovateľa (A.. X.), trval na tom, že tento ho hanlivými gestami provokoval, na čo tento vystúpil zo svojho vozidla a pristúpil k vozidlu a zaklopal mu na okno, nakoľko s ním chcel danú vec vyjasniť. Vzhľadom na tieto skutočnosti bol zabezpečený kamerový záznam Mestskej polície Košice z doby skutku a tento spisový materiál bol následne postúpený na prejednanie Obvodnému úradu Košice. Tento bol vrátený naspäť na prejednanie na Obvodné odd. PZ Košice-Staré Mesto zo dňa 28.7.2009. V období od vrátenia spisového materiálu boli vykonané viacnásobné telefonické kontaktovania zúčastnených strán, ako aj osobne boli kontaktované v mieste ich bydliska za účelom, aby boli predvolané a aby sa dostavili na obvodné oddelenie a vyjadrili sa k vyhotovenej fotodokumentácii, čo zakaždým prisľúbili, avšak do dnešného dňa, t.j. do 7.8.2010 takto neurobili. Z uvedeného dôvodu vec Obvodné odd. PZ Košice-Staré Mesto odložilo.

Podľa článku 10, ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd, uverejnené v ústavnom zákone č. 23/1991 Zb., každý má právo, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť a chránené jeho meno. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa článku 8, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa článku 19 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb.), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa článku 26, ods. 1, 2 prvá veta, ods. 4 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 cit. zákona, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ust. § 13 ods. 2 cit. zákona, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ust. § 13 ods. 3 cit. zákona, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa ust. § 16 ods. 3 písm. a), b) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, vysielateľ je povinný

a) zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby,
b) zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Je nepochybné, že v danom prípade v predmetnej veci ide o stret 2 práv chránených Ústavou a zákonmi Slovenskej republiky a to práva na ochranu osobnosti s právom na slobodu prejavu tlače a práva na informácie. Žiadne základné právo však nemá absolútnu prednosť pred iným a ktorékoľvek z nich môže prevážiť nad iným. Typickým príkladom je kolízia stret práva na slobodu prejavu s právom na ochranu dobrej povesti, mena, ľudskej dôstojnosti. Právo na rešpektovanie súkromného života zahrňuje garanciu sebaurčenia v zmysle zásadného rozhodovania o každom jednotlivcovi, včítane rozhodovania o usporiadaní vlastného života. Za pasívnu oblasť súkromného života možno označiť tú osobnostnú sféru, ktorá je vlastná samotnému ľudstvu, ako je predovšetkým ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobré meno a taktiež vnútorná potreba sociálneho kontaktu a sociálneho začlenenia. Súkromný život tak obsahuje nielen vnútorné, ale aj vonkajšie vzťahy, ktoré sa vzťahujú k obchodným, pracovným alebo aj sociálnym aktivitám. Odvolávaním sa na ústavnú ochranu slobody prejavu nemožno pripustiť poskytnutie informácie, pokiaľ bola dominantne motivovaná snahou poškodiť difamovanú osobu ak ju poskytol bezohľadne bez toho, aby sa riadne staral o to, či je alebo nie je pravdivá. Na nutnosť dbať na dodržiavanie týchto zásad nič nemení skutočnosť, že istá časť tlače alebo masmédií má sklon pred overenými skutočnosťami dávať prednosť až „bombastickej sile výrazu, ktorý svoje názory tlmočí a prezentuje, lebo ak zasiahne do ústavou garantovaných práv jednotlivcov, či iných ústavou, či zákonom chránených hodnôt a záujmov, musí byť pripravená niesť za takéto konanie následky. Je neprípustné, pokiaľ tieto subjekty pri takomto spôsobe jednania zasahujú do osobnostných práv jednotlivcov, dovolávať sa ochrany slobody, slobody prejavu, resp. slobody tlače, lebo zlému úmyslu v žiadnom prípade nemožno poskytnúť takúto ochranu. Média hrajú nezastupiteľnú úlohu pri informovaní jednotlivcov vo veciach verejného záujmu. Sprostredkúvavajú informácie jednotlivcom o súčasnom dianí, živote štátu a spoločnosti. Umožňujú udržiavať verejnú diskusiu, v ktorej sprostredkúvavajú rôzne názory a poskytujú jednotlivcom, ako aj spoločenským skupinám príležitosť, prispievajú k utváraniu všeobecného názoru. Tým predstavujú rozhodujúci faktor v procese tvorby názorov a nakoniec i tvorby vôle jednotlivcov a spoločenských skupín. Každý program, či už televízny alebo rozhlasový, má už v dôsledku samotného výberu a spôsobu spracovania témy názorotvorný účinok. Každé médium sa môže v súvislosti s každým vysielaným programom dovolávať ochrany, odvolaním sa na základné právo na slobodný prejav, či už ide o politické vysielanie, alebo kritické vyporiadanie sa sa otázkami verejného záujmu. Základné právo na slobodný prejav médií tak chráni nielen zvolená téma, ale i druh a spôsob jeho spracovania. Iba vtedy, keď sa takto chápaný slobodný prejav dostane do konfliktu s inými právami chránenými ústavným poriadkom a zákonmi, vydanými za účelom, pre ktorý možno slobodný prejav obmedziť, nastanú podmienky preto, aby bol skúmaný účel konkrétneho programu, spôsob a druh spracovania témy, ako i programom dosiahnutý, či predpokladaný účinok.

Tvorcovia relácie Paľba odvysielanej dňa X.XX.XXXX v TV Markíza dali prednosť „bombastickej sile výrazu“ a označili ju ako „Korisť z konkurzu“. Z úvodu relácie odznelo z úst moderátora: „Keď sa v médiách vyskytuje výraz „konkurzná mafia“, ľudia ani veľmi netušia, čo si pod tým predstaviť. Pre nich je väčší problém zlodejíček v obchode, než anonymní hráči v pozadí nejakých konkurzov. Lenže v tom pozadí sa lopatami bohorovne prehadzujú desiatky miliónov. Na koho kontá, to si môžeme iba domyslieť. Posúďte sami, čo sa deje v pozadí nasledujúceho konkurzu.“

Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že v prvej relácii Paľba vysielanej dňa X.XX.XXXX síce nie je zverejnené meno navrhovateľa, ale druhá relácia je pokračovaním relácie vysielanej dňa X.XX.XXXX. Z obsahu tejto relácie si divák sledujúci uvedenú reláciu mohol navodiť dojem, že navrhovateľ sa vyhrážal zabitím svedkovi A.. Z. X. v prípade, že nedá ruky preč od Montáži, že mu zablokoval svojim motorovým vozidlom cestu. Ďalej, že navrhovateľ patrí medzi konkurznú mafiu, čiže zainteresovaných ľudí, ktorí sa na podvodnom konkurze Montáži, a.s. mali ukážkovo nabaliť, že je do podvodného konkurzu Montáži zainteresovaný a že z uvedeného dôvodu sa preto vyhrážal zabitím A.. Z. X.. Každý kto sledoval druhú reláciu Paľby odvysielanú dňa XX.X.XXXX vedel, že je reč o navrhovateľovi aj v prvej relácii odvysielanej X.XX.XXXX. V druhej relácii dňa XX.X.XXXX bolo opakovane zverejnené meno a iniciály priezviska navrhovateľa Z. S.., bez jeho súhlasu bol zverejnený telefonický rozhovor medzi ním a reportérom odporcu TV Markíza M. E., ďalej bolo uverejnené, že Z. X. je sestrou navrhovateľa a že S. Š. je bratranec navrhovateľa. V relácii odvysielanej X.XX.XXXX

redaktor odporcu tvrdí, že „ide o konkurznú mafiu a to o podvodný konkurz Montáži, a.s. a že tento pofiderný konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili, ale sa týka nás všetkých.“ Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé alebo pravdu skresľujúce tvrdenie, ktoré zasahuje do práv chránených príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom je bezvýznamná skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojich tvrdení, alebo či išlo iba o nedbanlivé preberanie poznatkov od iných subjektov a ich rozširovanie. Uverejnením nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov o osobe navrhovateľa tým došlo k zásahu do jeho osobnostných práv. Ani v trestnom, ani v priestupkovom konaní nebolo jednoznačne preukázané, ani právoplatne rozhodnuté, aby sa bol navrhovateľ vyhrážal zabitím svedkovi A.. Z. X., žeby mu bol zablokoval cestu na Š. V. N. E. a päsťou mu udieral do okna jeho vozidla a vyhrážal sa mu. Nebolo preukázané ani tvrdenie uvedené v relácii a to, že má navrhovateľ niečo spoločné so spoločnosťou Montáže, a.s., s konkurzom Montáži, a.s., ktorý odporca opísal ako podvodný a že na tomto konkurze ryžujú mafiáni, špekulanti, lobisti, sudcovia, správcovia, len nie veritelia. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti Montáže, a.s. súd zistil, že navrhovateľ nikdy nebol spoločníkom, ani konateľom, prípadne iným funkcionárom v tejto spoločnosti. Nebolo preukázané ani tvrdenie svedka X. uvedené v relácii Paľba zo dňa XX.X.XXXX, že mal viacero konfliktov s navrhovateľom, pretože relácia bola odvysielaná XX.X.XXXX a k incidentu, pre ktorý bola podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Košice II na Okresný súd Košice II na navrhovateľa, išlo o skutok zo dňa 28.1.2010, pričom žaloba o ochranu osobnosti bola podaná dňa 7.4.2010. Z uvedeného vyplýva, že v čase odvysielania relácie viac konfliktov medzi navrhovateľom a A.. X. nebolo právoplatne preukázaných.

Z výpovede svedkov a to rodinných príslušníkov navrhovateľa, ako aj jeho obchodných partnerov bolo súdu preukázané, že uvedení svedkovia po uverejnení oboch relácii stratili dôveru v navrhovateľa, považovali ho za člena konkurznej mafie, ktorý sa obohatil na úkor iných, z uvedeného dôvodu obmedzili s ním podnikateľské aktivity, osobné, rodinné a obchodné stretnutia. Svedkovia potvrdili to, že verili v dôveryhodnosť tejto relácie, keďže bola uvedená v televíznom vysielaní a mali za to, že pravdivosť si overil redaktor, ktorý túto reláciu vysielal. Navrhovateľ i jeho najbližšia rodina pociťovali v čase po medializácii hanbu a permanentnú psychickú traumu, tieto dôsledky podľa názoru súdu navrhovateľa trápili, čo sa prejavilo bezpríčinnými hádkami a nedorozumeniami v rodine.

V konaní bolo preukázané, že tvrdenie navrhovateľa, že nemá nič spoločné s firmou Trade City, a.s. Trebišov, ktorá získala majetok Montáži, a.s. v konkurze nie je pravdou, pretože odporca o tom predložil doklady preukazujúce opak tohto tvrdenia.

Predmetom tohoto konania nebolo posudzovať a rozhodovať o zákonnosti pri speňažovaní majetku spoločnosti Montáže, a.s. Košice v konkurze, preto súd nevypočul v konaní navrhnutú svedkyňu A.. O., ktorá bola správkyňou konkurznej podstaty tejto obchodnej spoločnosti.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že podľa snímok predložených odporcom, ako aj premietnutím relácie z CD nosiča, ktoré predložil súdu navrhovateľ, bolo preukázané, že postavu navrhovateľa, ako aj jeho motorové vozidlo nemožno identifikovať, že ide práve o navrhovateľa a jeho vozidlo, pretože tento bol v pozadí kolóny áut. Z uvedeného vyplýva, že divák si nemohol stotožniť osoby uvedené na tejto snímke s navrhovateľom. V relácii Paľba vysielanej dňa XX.X.XXXX však odznel hlas navrhovateľa, ako aj iniciály jeho mena Z. S.. a takisto mená jeho príbuzných, na základe ktorých si divák mohol identifikovať osobu navrhovateľa z tejto relácie. Týmto konaním, ako aj výrokmi uverejnenými v druhej relácii Paľba došlo k neoprávneným zásahom do práv navrhovateľa chránených Ústavou, ako aj ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Aj keď odporca tvrdil, že mal súhlas navrhovateľa na zverejnenie jeho telefonického rozhovoru s M. E., túto skutočnosť súdu nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že od relácii, ktoré boli odvysielané v dňoch 1.10.2007 a 18.5.2009, uplynul značný čas, súd prihliadol k tomu, že navrhovateľovi patrí náhrada nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľovi súd vychádzal z toho, že navrhovateľ nie je verejne činnou osobou, nie je masmediálne známou osobou a patrí do skupiny osôb, ktorú pozná len určitá časť občanov Slovenska v rámci košického, prípadne prešovského kraja. Je známy len medzi ľuďmi patriacimi do jeho súkromnej sféry alebo do sféry jeho podnikateľskej činnosti. K zásahu do ochrany osobnostných práv navrhovateľa došlo médiom, čím došlo k značnej publicite týchto výrokov, preto súd mal za to, že v danom prípade je postačujúca nemajetková ujma, ktorú prisúdil navrhovateľovi vo výške 3.000,- EUR.

Pri určení výšky nemajetkovej ujmy priznanej navrhovateľovi súd prihliadol aj na to, že navrhovateľ nepreukázal ním tvrdený zhoršený zdravotný stav po uverejnení oboch reportáži. Nebol ani celkom izolovaný v podnikateľských kruhoch, pretože aj naďalej podnikal, avšak s menším objemom obchodov.

Keďže navrhovateľ žiadal priznať nemajetkovú ujmu vo výške 100.000,- EUR, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. a o týchto trovách bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 2 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.